

ikke faar fat paa dem, at de ikke lade sig optage, og jeg synes derfor, at denne Bestemmelse maa udtrykkes noget klarere. — Eigeledes forekommer det mig, at der med Hensyn til § 8, som staar i nærmere Berøring med § 3, kan være forffjellige Meninger angaaende Dpfattelsen. Der staar nemlig: „Med flige Bøder anses den, der uden Hjemmel gaar over fredede Klitter udenfor de tilladte Veie og Stier“. Jeg veed ikke, om hermed er ment, at ogsaa Kjørende og Ridende skulle være indbefattede heri, eller om Bestemmelsen kun skal gjælde Gaaende. Skulde Kjørende og Ridende være indbefattede deri, forekommer det mig, at et Spillerum af fra 24 El. til 1 Rd. er temmelig lille, thi der er jo stor Forskjel paa, om man gaar over Veie og Stier, der tilhøre Andenmand, eller om man kører paa Andenmands Eiendom, hvor der hverken er Veie eller Sti. — Der er dernæst en Bestemmelse i § 7, og navnlig i dens første og andet Stykke, som forekommer mig at være utydelig. Jeg er fuldstændig enig i disse Bestemmelser, skjøndt vistnok den, der er truffen i Paragrafens første Stykke, i mange Tilfælde kan blive urimelig. En Ko, der river sig løs, kan f. Ex. gaa ind paa forffjellige Nænds Eiendomme, men naar de Alle skulle kunne fordrø Dptagelsespenge, vilde det blive et betydeligt Beløb. Jeg antager, at det andet Stykke skal bøde noget paa dette Tilfælde, idet det hedder deri: „Dog, skulle i det her omhandlede Tilfælde nye Ufredsbøder ikke kunne affordres en Gier for det samme Kreatur; for end det enten er kommet tilbage til ham, eller han efter modtagen Underretning, som snarest mulig bør gives, er sat i Stand til at afhente det“, men dette forekommer mig meget utydeligt, og vil man opfatte Ordene ligesom, synes jeg, at den samme Gier vil kunne komme til at betale Ufredsbøder for det samme Dyr til flere forffjellige Mænd. Det er i ethvert Tilfælde en vilkaarlig Bestemmelse, da det Spørgsmaal kan opstaa, hvilken af de Mænd, der have søgt at optage Dyret, der kan fordrø Ufredsbøder, og jeg tror derfor, at en Forandring i § 7 vil være nødvendig. — Med Hensyn til Lovforslaget i det Hele skal jeg bemærke, at Loven, da den jo især skal gjælde

for Vægmand, maa affattes saaledes, at ikke Forseelser efter visse Punkturner skulde være offentlig Tiltale underkastede, medens Forseelser efter andre Punkturner skulde være privat Forsølgning underkastede; jeg tror, at det vilde være heldigere, om dette Forhold blev fremsat noget klarere. — Smød de forffjellige Storerelser af Dptagelsespengene har jeg ikke noget Bæsentligt at erindre, skjøndt det forekommer mig, at 2 Rd. for en Bædder og en Dyr over ½ Mar er temmelig høit, men jeg skal, som sagt, ikke opholde mig derved. Jeg indrømmer det er uheldigt, at en Bædder kan gaa løs om Efteraaret, hvad jo træffer paa flere Egne, men jeg tror ikke, at der anrettes nogen videre Skade derved. — Forøvrigt kan jeg ikke Andet end glæde mig over, at den høitagtede Indenrigsminister i dette Lovforslag har samlet de forffjellige spredte Bestemmelser, og jeg skal, som sagt, anbefale det og kun vilde jeg ønske, at der til 2den Behandling kunde blive foretaget nogle enkelte Forandringer for at tydeliggjøre, hvad der er foreskrevet i forffjellige Paragrafer.

Chr. Jensen: Da Andre have sagt en Del af, hvad jeg havde at sige, kan jeg fattede mig meget kort. Jeg beklager de Forandringer, som Landstinget har gjort i Lovforslaget § 4, som tidligere var Lovforslagets § 3, idet jeg ikke anser dem for Forbedringer; jeg betragter Regjeringsforslagets Affattelse af Paragrafen som mere heldig end den, Landstinget har givet den. Jeg skal begynde med den Forandring, der i Paragrafen er flet med Hensyn til Hingstplage. Jeg beklager, at Alverden her er nedsat til eet Mar, thi jeg har den Overbevisning, at vor Hestevæls Forbedring her i Landet lider den største Skade ved, at Hingstplage for tidlig blive kastrerede, og jeg er hange for, at den Bestemmelse, Landstinget her har sat ind, vil hidrage Noget til, at dette vil tage til. Man kan ikke bedømme en Hingstplags Godhed, naar den er 1 Mar, men ved en Bestemmelse som denne udsætter man sig for, at Eieren af en saadan Plag, naar den tilfældigvis skulde gaa om paa Naboens Eiendom, og han altsaa kommer til at betale 2 Rd. derfor i Stedet for 3 Mk., lader Hingst-